

РЕШЕНИЕ

№ 5068

гр. София, 14.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 23.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **391** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс / АПК/ .
Образувано е по жалба на И. С. П. чрез адвокат Б. П. срещу Заповед № СОА23-РД08-2673/27.11.2023г. на Кмета на Столична община, с която на И. С. П. е отказано издаване на карта за преференциално паркиране на ППС, превозващи хора с увреждания, в зоните за почасово платено паркиране и паркингите общинска собственост на определените за целта места, тъй като не отговаря на критериите от чл. 91 от Наредба за организацията на движението на територията на СО. Заповедта се оспорва като издадена при неспазване на установената форма, в противоречие с материалноправните норми и с целта на закона. Поддържа се, че жалбоподателката страда от увреждания, които водят до траен дефицит на стоежа, придвижването и издръжливостта, които не са взети предвид от административния орган, тъй като последният се е съобразил единствено с представеното ЕР на ТЕЛК, което е от 21.04.2005г. Моли съда да отмени обжалваната заповед и да се върне преписката до административния орган за ново произнасяне.
В съдебно заседание И. С. П., редовно уведомена, не се явява, представлява се от адв. П., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Моли за присъждане на направените по делото разноски само за изготвянето на назначената експертиза.
Ответникът – кметът на Столична община, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Н., оспорва жалбата като неоснователна. Излага твърдения за законосъобразност на административния акт. Моли съда да отхвърли жалбата като

неоснователна. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Съдът, след като обсъди и прецени наведените в жалбата доводи, становищата на страните и събраните по делото относими към спора доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Настоящото административно производство е започнало по заявление с вх. № [ЕГН]/27.10.2023г. на И. С. П., с което жалбоподателката е сезирала кмета на СО с искане за издаване на карта за безплатно паркиране на МПС, обслужващо хора с трайни увреждания, и за използване на улеснения при паркиране.

Към заявлението жалбоподателката е приложила Експертно решение на ТЕЛК № 2040 от заседание № 078 от 21.04.2005г., със срок на валидност до 01.04.2008г., с което и е определена трайно намалена работоспособност (ТНР) 77% с водещо заболяване: полиартроза.

Заявлението на жалбоподателя е било разгледано на 31.10.2023г. от комисия, назначена от кмета на СО. Констатациите на комисията са отразени в представения с административната преписка Протокол № 1084/31.10.2023г.

По преписката няма данни жалбоподателката да е уведомена да се яви на преглед пред комисията, съответно и в протокола липсват данни за извършен преглед, поради което съдът приема, че комисията, се е произнесла само по документи. Няма данни от жалбоподателката да са изискани и други документи за установяване на ортопедичните и неврологичните ѝ заболявания. След преценка на представеното ЕР на ТЕЛК комисията е обосновала извод, че оспорващата не отговаря на изискванията за издаване на карта за преференциално паркиране, установени в чл. 91 от Наредбата за организация на движението на територията на СО (НОДТСО), тъй като описаните в ЕР на ТЕЛК заболявания не водят до трайно оформен функционален дефицит на стоежа придвижването и издръжливостта, лицето не ползва инвалидна количка, ортопедични апарати, външни протези, патерици или чужда помощ, не му е определен процент на ТНР над 90% за сърдечни, белодробни или зрителни заболявания.

Производството е приключило с постановяване на оспорваната Заповед № СОА23-РД08-2673/27.11.2023г., с която кметът на СО е отказал на И. П. издаване на карта за преференциално паркиране на МПС, превозващи хора с увреждания в зоните за почасово платено паркиране на определените и обозначени за целта места.

По делото е представена административната преписка по издаването на оспорения акт.

В хода на съдебното производство е допусната по искане на жалбоподателката съдебно-медицинска експертиза, извършена от вещото лице д-р В. С., чието заключение съдът кредитира като компетентно и безпристрастно. Вещото лице е отговорило на поставените въпроси в пълнота, съобразно доказателствата по делото, отнесено към конкретиката на настоящия случай и компетентността на специалист ортопед-травматолог. Обсъждайки представените по делото медицински документи и след преглед на жалбоподателката, експертът дава заключение, че посочените в ЕР на ТЕЛК от 21.04.2005г. заболявания на И. П. не водят до трайно оформен функционален дефицит на стоежа, придвижването и издръжливостта. При прегледа на жалбоподателката вещото лице е установило, че заболяванията посочени в ЕР на ТЕЛК са се развили и са достигнали степен да ограничават значително подвижността, придвижването и издръжливостта на пациентката. Прибавени са и нови заболявания - остеопороза и нарушено кръвоснабдяване на долните крайници. Артрозата и

остеопорозата са обхванали целия гръбначен стълб. Заключение на експерта е, че клиничната картина на заболяванията са довели до трайно оформен дефицит на стоежа, предвижването и издръжливостта.

В хода на производството е изслушан свидетеля В. С. С., чийто показания съдът приема за последователни, логични и непротиворечащи на останалите събрани доказателства. Свидетелят сочи, че познава жалбоподателката от много години. Същата има сколиоза, а той преподава йога и се опитва да и помага като правят упражнения. Заявява, че тя се придвижва много трудно единствено с патерици.

При така установената фактическа обстановка съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима - насочена е срещу подлежащ на оспорване за законосъобразност индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, подадена е от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера предвид постановения отказ, той неблагоприятно засяга, в преклузивния 14-дневен срок за оспорване.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Правилата, ограниченията и забраните, свързани с организацията на движението на ППС на територията на Столична община са уредени с нарочна наредба, приета с Решение на Столичния общински съвет (СОС) № 332/19.05.2005г. Режимът на преференциално паркиране на ППС, превозващи хора с увреждания, е установен в Раздел III.1. НОДТСО, чл. 85 - чл. 103 (приет с Решение на СОС № 521 по Протокол № 48/26.09.2013г.). Съгласно разпоредбата на чл. 92 НОДТСО картите на правоимащите лица, легитимиращи и удостоверяващи правото на преференциално паркиране на територията на Столична община по чл. 91 от Наредбата, се издават и преиздават, както и анулират от кмета на Столична община или оправомощено от него длъжностно лице. В настоящия случай оспорената заповед е издадена от кмета на СО т.е. от компетентен административен орган и не представлява нищожен административен акт.

Актът е в предписаната от закона форма.

При издаването му обаче са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административно-производствените правила е съществено тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган. Доколкото предназначението на административнопроизводствените правила е да обезпечат издаването на един законосъобразен по съдържание акт, то до отмяна водят само нарушения, които, ако не бяха допуснати, би могло да се стигне и до друго решение на поставения пред административния орган въпрос. Нарушението се състои в това, че комисията, назначена със заповед на кмета на СО, не е извършила преглед на И. С. П., респективно не е изискана допълнителна медицинска документация. Действително, няма разпоредба, която да задължава комисията да извърши преглед, като това е оставено на нейната преценка. В назначената комисия има включен лекар със специалност ортопедия, което кореспондира с предпоставките за издаване на карта за преференциално паркиране. Разглеждайки ЕР на ТЕЛК, комисията би следвало да отчете, че то е издадено за срок от 3 години до 01.04.2008г., съобразно водещото заболяване на жалбоподателката. При това положение комисията е следвало да извърши преглед на жалбоподателката или поне да и укаже да представи

допълнително медицинска документация. Като не е сторил това, административният орган като краен резултат е постановил акта без да изясни напълно относимите факти, което е съставлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила. В конкретния случай е нарушена разпоредбата на чл. 35 от АПК, тъй като административният акт е постановен, преди да бъдат изяснени в пълнота всички факти и обстоятелства, относно основното и придружаващите заболявания на И. П. и резултатите до които са довели те, свързани с твърденията ѝ за затруднено придвижване и издръжливост. Наличието на допуснати нарушения на административнопроизводствените правила е довело и до противоречие на оспорения акт с действащите към момента на постановяването му материалноправни норми.

По силата на чл. 99а, ал. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) карта за паркиране на местата, определени за превозните средства, обслужващи хора с трайни увреждания и използване на улеснения при паркиране, се издава от кмета на съответната община по образец. От своя страна, разпоредбата на § 6, т. 64 от ЗДвП препраща към ЗХУ относно тълкуване на понятието трайно увреждане, където в § 1, т. 2 е дефинирано, че "хора с трайни увреждания" са лица с трайна физическа, психическа, интелектуална и сетивна недостатъчност, която при взаимодействие с обкръжаващата ги среда би могла да възпрепятства тяхното пълноценно и ефективно участие в обществения живот, и на които медицинската експертиза е установила вид и степен на увреждане или степен на трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто.

Доколкото в Закона за движение по пътищата - чл. 99а, не са посочени критерии за определяне на групата хора, които могат да се възползват от преференциално паркиране, то този въпрос е в дискрецията на общинския съвет, който със своя наредба може да определи категориите правоимащи лица.

В чл. 91, т. 1 – т. 5 НОДТСО изчерпателно са посочени условията, алтернативното наличие на всяко от които е предпоставка за предоставяне на карта за преференциално паркиране: 1) лица, които вследствие на увреждането не могат да се придвижват без използването на инвалидна количка, ортопедични апарати, външни протези, патерици или чужда помощ, т.е. лица, които не са в състояние да заемат изправено положение на тялото без използването на технически помощни средства и имат трайно оформен функционален дефицит на стоежа, придвижването и издръжливостт – с определени повече от 50% ТНР; или 2) лица с III-ти и по-висок функционален клас на сърдечна недостатъчност и с определени над 90% ТНР или вид и степен на увреждане, определени от Д., ТЕЛК и НЕЛК; или 3) лица с белодробни заболявания с втора и по-висока степен на хронична дихателна недостатъчност и определена над 90% ТНР или вид и степен на увреждане, определени от, ТЕЛК и НЕЛК; или 4) лица с пълна двустранна слепота или с определена над 90% ТНР или вид и степен на увреждане, поради зрителни заболявания, определени от, ТЕЛК и НЕЛК; или 5) деца до 16-годишна възраст с други заболявания и с определени от ТЕЛК и НЕЛК вид и степен на увреждане повече от 90%.

Заложените в Наредбата критерии стесняват кръга на правоимащите лица, като признават това право не на всички лица с определена ТНР, а само на тези, на чието придвижването е затруднено във висока степен, и на тези, които имат висока степен на ТНР поради сърдечни, дихателни и зрителни увреждания. Единствено за лицата до 16 години, видът на увреждането е без значение, но също се изисква висока степен на увреждане.

Относима към случая е разпоредбата на чл. 91, т. 1 от НОДТСО, предвид изложените твърдения в жалбата и събраните доказателства по делото. Няма спор по делото, че оспорващата не попада в останалите четири категории на правоимащите лица. Спорът е единствено по приложението на т. 1 във връзка със заболяванията ѝ, които са довели и до нарушения на опорно-двигателния апарат.

Законодателят поставя акцента върху увреждането като резултат от заболяването – то трябва да води до невъзможност лицето да се придвижва без използването на помощните средства, които са изчерпателно изброени в разпоредбата. Разпоредбата съдържа автентично тълкуване на волята на законодателя какво се разбира под необходимост да се използват помощни средства – лицата да не са в състояние да заемат изправено положение на тялото без използването на технически помощни средства и да имат трайно оформен функционален дефицит на стоежа, придвижването и издръжливостта. Двете предпоставки са кумулативни. В случая въз основа на приобщения доказателствен материал не би могъл да се направи категоричен извод, който е възприет от административния орган, а именно че жалбоподателката няма дефицит по отношение на придвижването и издръжливостта, както и че не е в състояние да заема изправено положение на тялото без помощни средства.

Напротив, въз основа на заключението на вещото лице по назначената съдебно-медицинска експертиза, заболяванията посочени в ЕР на ТЕЛК са се развили и са довели до трайно оформен дефицит на стоежа, придвижването и издръжливостта на жалбоподателката.

Предвид всичко изложено, настоящият съдебен състав намира, че оспореният акт е незаконосъобразен на основание чл.146, т. 3 и 4 от АПК, поради което следва да бъде отменен, а преписката да бъде изпратена на административния орган за ново разглеждане при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора право на присъждане на разноски възниква за жалбоподателката, съгласно чл.143, ал. 1 от АПК, които ответникът следва да заплати в размер на 300 лева за заплатен депозит за вещо лице съгласно приложен списък по чл. 80 от ГПК.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III-то отделение, 55-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № СОА23-РД08-2673/27.11.2023г., издадена от Кмета на Столична община, с която на И. С. П. е отказано издаване на карта за преференциално паркиране на ППС, превозващи хора с увреждания, в зоните за почасово платено паркиране и паркингите общинска собственост на определените за целта места, тъй като не отговаря на критериите от чл. 91 от Наредба за организацията на движението на територията на СО.

ИЗПРАЩА преписката на кмета на Столична община за ново разглеждане при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона в 14-дневен срок от влизане на съдебното решение в сила.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на И. С. П., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] вт. 5, ап. 123, разноски в размер на 300 /триста/ лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния

административен съд, подадена чрез Административен съд София – град в 14- дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: